

Герой російсько-української війни

Самофалов Олександр Володимирович

Народився Олександр Володимирович 16 січня 1976 року в селі Пашківці Хмельницького району.

Закінчивши місцеву школу пішов навчатись в Хмельницьке вище професійне училище № 25 на спеціальність «Слюсар-монтажник». Після строкової служби в армії влаштувався працювати в Хмельницькому на підприємство «Будкомплект».

Олександр Володимирович воював ще з 2015 року. Брав участь у зоні АТО, згодом в ООС на території Донецької та Луганської областей. «Гарячі точки»: Авдіївка, Попасна, Лисичанськ... такі надривні і виснажливі для українських воїнів. Пройшов... Мав позивний «Сідий», був сивочолий як молоко, і це був не єдиний наслідок війни

Після повернення з АТО в 2016 році пішов знову працювати на будівництво, але завжди хотів до своїх побратимів у 24 роту. Коли російська армія розв'язала активну фазу війни в Україні лютого 2022 року, Олександр на початку березня знову пішов захищати її цілісність і державність.

На війну Олександра викликали по дзвінку, дзвонили кожен день, запитували, чи на місці, а 6 березня 22-го вже відправили в місто Рівне на злагодження.

Через ракетний обстріл їх перевезли в Умань, а далі – Мар'їнка, яка нещадно обстрілювалась ворогом. За словами військових ЗСУ, місто Мар'їнка, неподалік Донецька, щодня обстрілюється фосфорними снарядами, забороненими Женевською конвенцією із російських реактивних систем залпового вогню та іншого важкого озброєння. Фосфорні гради щодня падають на українську землю. З міста нічого не залишилось. Натиск ворога йде з усіх сторін. На одного нашого воїна 15 ворожих москалів. Проте українські воїни вірили, що утримають рубіж, ще й встигали під обстрілами підготовувати місцевих жителів, що не виїхали і ховались по підвалах від реактивних снарядів... Олександр не втрачав віри у перемогу, дзвонив дружині і жартівливо говорив: «Не переживай, ми через Білорусь на червону площу дійдемо. З українськими прапорами!». Воювали в польових умовах, були як на долоні у ворога. Зброї не вистачало, мали два гранатомети на увесь батальйон і берегли їх, більше власного життя. І в тому останньому бою Олександр 8 квітня 2022-го під Мар'їнкою віддав життя за Україну, рятуючи побратимів і свій такий цінний для них і нього гранатомет...

Рішенням Хмельницької міської ради від 23.09.2022 року Олександр Володимировичу Самофалову присвоєно звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» за особисту мужність та героїзм під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України.